

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 29 april 1999

Nr 530—536

INNEHÅLL

Nr		Sidan
530	Lag om sammankomster.....	1289
531	Lag om ändring av 18 och 19 § polislagen.....	1295
532	Lag om ändring av 3 § religionsfrihetslagen.....	1296
533	Lag om ordningsvakter.....	1297
534	Lag om ändring av 22 § lagen om friluftsliv.....	1301
535	Lag om ändring av 74 § sjömanslagen.....	1302
536	Lag om ändring av strafflagen.....	1303

Nr 530

Lag

om sammankomster

Given i Helsingfors den 22 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att trygga möjligheten att utöva mötesfriheten som garanteras i regeringsformen och att med nödvändiga bestämmelser med anknytning till ordning styra ordnandet av allmänna sammankomster och offentliga tillställningar.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på allmänna sammankomster och offentliga tillställningar.

Med *allmänna sammankomster* avses i denna lag demonstrationer eller andra tillställningar som ordnas i syfte att utöva mö-

tesfriheten och i vilka även andra än de som uttryckligen inbjudits kan delta eller följa. Som allmänna sammankomster betraktas dock inte sådana demonstrationer vid vilka avsikten är att enbart framföra enskilda personers åsikter.

Med *offentliga tillställningar* avses i denna lag nöjeställningar, tävlingar, uppvisningar och andra med dessa jämförbara tillställningar som är öppna för allmänheten och som inte skall anses vara allmänna sammankomster. Om inbjudan eller medlemskap i en viss sammanslutning krävs för deltagande i en tillställning, skall bestämmelserna om offentliga tillställningar i denna lag tillämpas på tillställningen, om den inte kan anses vara enskild på basis av antalet deltagare, tillställningens natur eller andra särskilda skäl.

Denna lag tillämpas inte på officiella tillställningar som ordnas av offentliga samfund och inte heller på tillställningar som är typiska för religionssamfundens verksamhet och som ordnas för offentlig religionsutövning i sam-

RP 145/1998
GrUB 13/1998
RSv 299/1998

fundens egna eller med dem jämförbara lokaler.

3 §

Allmänna principer för hur tillställningar skall ordnas

Allmänna sammankomster och offentliga tillställningar skall ordnas under fredliga former samt så att deltagarnas eller utomståendes säkerhet inte äventyras eller deras rättigheter inte kränks. När sådana tillställningar ordnas skall man se till att sammankomsten inte medför avsevärd olägenhet för miljön.

När en allmän sammankomst eller en offentlig tillställning ordnas får ingen utan godtagbart skäl försättas i en ojämlig ställning av någon orsak som hänför sig till den person.

4 §

Skyldighet att trygga sammankomster och främja mötesfriheten

Det allmänna skall främja mötesfriheten genom att trygga rätten att sammankomma utan yttre störning och genom att skapa förutsättningar för att ordna allmänna sammankomster.

2 kap.

Allmänna sammankomster

5 §

Rätt att ordna allmänna sammankomster

Myndiga personer, sammanslutningar och stiftelser får ordna allmänna sammankomster. En omyndig person som fyllt 15 år får ordna en allmän sammankomst, om det inte är uppenbart att han eller hon inte kan svara för de skyldigheter som arrangören har enligt lag. En annan omyndig person får ordna en allmän sammankomst tillsammans med en myndig person.

6 §

Rätt att delta i allmänna sammankomster

Var och en har rätt att delta i allmänna sammankomster.

7 §

Anmälningskyldighet

Senast sex timmar innan en allmän sammankomst ordnas utomhus på allmän plats skall arrangören lämna en muntlig eller skriftlig anmälan om sammankomsten till polisen på den ort där sammankomsten ordnas. Även en anmälan som lämnas senare kan anses giltig, om sammankomsten inte medför oskälig olägenhet för allmän ordning.

Anmälan kan också lämnas för en sådan demonstration som ordnas utomhus på allmän plats och vid vilken avsikten är att enbart framföra enskilda personers åsikter. På demonstrationen tillämpas i sådana fall bestämmelserna om allmänna sammankomster i denna lag med undantag för 5 §.

8 §

Innehållet i anmälan

Anmälan om en allmän sammankomst skall innehålla följande uppgifter:

- 1) sammankomstens arrangör,
- 2) sammankomstens syfte,
- 3) platsen för sammankomsten eller ruten för processionen,
- 4) när sammankomsten skall inledas och en uppskattning av när den kommer att avslutas,
- 5) ordningsvakter som arrangören har utsett, samt
- 6) konstruktioner och annan specialutrustning som skall användas under sammankomsten.

Sammankomstens arrangör skall dessutom i anmälan namnge en person som skall vara anträffbar för polisen i frågor som gäller ordnandet av sammankomsten (*kontaktperson*).

9 §

Sammankomster på allmänna platser

Allmänna sammankomster får ordnas utomhus på allmänna torg, öppna platser, gatuområden eller andra för ändamålet lämpliga allmänna platser utan tillstånd av ägaren eller innehavaren. Ägaren eller innehavaren kan begränsa rätten att använda en sådan plats för en sammankomst, om samman-

komsten väntas medföra oskäligen olägenhet för ägaren, innehavaren eller miljön.

10 §

Begränsningar som gäller platsen för sammankomsten

Om anmälan lämnas om flera allmänna sammankomster som kommer att ordnas samtidigt på samma plats och det inte är möjligt att ordna dem samtidigt, skall företräde ges den arrangör som först lämnat anmälan om en sammankomst, om inte något annat följer av hur platsen traditionellt har använts eller av avtal. Polisen kan i sådana fall efter överläggning med kontaktpersonerna anvisa en annan tidpunkt för de övriga sammankomsterna eller en annan plats som är lämplig med hänsyn till syftet med sammankomsten.

Om säkerheten för människor äventyras, miljön orsakas avsevärd olägenhet, egendom skadas eller utomstående, trafiken eller tillställningar som ingår i ett statsbesök eller en internationell konferens som anordnas av ett offentligt samfund eller tillställningar som i fråga om behovet av skydd kan jämföras med sådana störs i en oskäligen mån till följd av att en allmän sammankomst ordnas på den plats som uppgivits, kan polisen efter överläggning med kontaktpersonen anvisa en annan plats som är lämplig med hänsyn till syftet med sammankomsten.

Om det är nödvändigt för att trafiken skall flyta smidigt, kan polisen dessutom efter överläggning med kontaktpersonen bestämma att rutten för en procession skall ändras, dock med beaktande av att syftet med processionen inte äventyras av att rutten ändras.

Polisen kan vidta de åtgärder som nämns i denna paragraf utan att överlägga med kontaktpersonen, om denne inte är anträffbar.

11 §

Mötesutrustning

Vid allmänna sammankomster är det tillåtet att använda affischer, kännetecken, ljudförstärkare och annan sedvanlig mötesutrustning samt tillfälliga konstruktioner. Arrangören skall då se till att de inte medför fara eller oskäligen olägenhet för deltagarna, utomstående eller miljön.

3 kap.

Offentliga tillställningar

12 §

Ordnande av offentliga tillställningar

Myndiga personer, sammanslutningar och stiftelser får ordna offentliga tillställningar. En omyndig person får ordna en offentlig tillställning tillsammans med en myndig person.

Offentliga tillställningar får inte ordnas dagen före långfredagen, dagen före påskdagen och dagen före juldagen under 24 timmars tid räknat från klockan 18, om polisen inte på ansökan beviljar tillstånd till detta.

13 §

Ägarens eller innehavarens samtycke

Den som ordnar en offentlig tillställning skall av platsens ägare eller innehavare inhämta samtycke till att platsen används för tillställningen.

Om skyldighet att av den som innehar upphovsrätten inhämta samtycke till att ett verk som skyddas av upphovsrättslagen (404/1961) framförs under en tillställning föreskrivs särskilt.

14 §

Anmälan

Senast fem dygn innan en offentlig tillställning inleds skall arrangören lämna en skriftlig anmälan om tillställningen till polisen på den ort där tillställningen ordnas. Polisen kan godkänna även en anmälan som lämnas senare, om inte ordnandet av tillställningen medför olägenhet för allmän ordning och om försummelsen att iaktta tidsfristen inte oskäligt försvårar fullgörandet av polisens uppgifter enligt lag.

Anmälan behöver dock inte lämnas om sådana offentliga tillställningar som på grund av det låga antalet deltagare, tillställningens natur eller platsen där tillställningen ordnas inte kräver åtgärder för att ordning och säkerhet skall kunna upprätthållas eller för att olägenhet för utomstående och miljön skall kunna förhindras och inte heller kräver särskilda trafikarrangemang.

Angående innehållet i anmälan gäller vad som i 8 § bestäms om anmälan om allmänna sammankomster. Polisen kan vid behov kräva utredningar även om andra omständigheter som hänför sig till anordnandet av offentliga tillställningar.

15 §

Förbud mot offentliga tillställningar

Polisen har rätt att förbjuda en offentlig tillställning, om andra åtgärder inte är tillräckliga och om det är uppenbart att

- 1) det strider mot lag att ordna tillställningen eller att man på ett väsentligt sätt bryter mot denna lag eller mot föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag när tillställningen ordnas,
- 2) ordning och säkerhet inte kan upprätthållas,
- 3) fara för hälsa eller skada på egendom orsakas av att tillställningen ordnas, eller
- 4) avsevärd olägenhet för utomstående eller miljön orsakas av att tillställningen ordnas.

16 §

Ansvarsförsäkring

Om skada på person eller egendom kan orsakas av att en tillställning ordnas kan polisen för att en offentlig tillställning skall få ordnas kräva att arrangören har en tillräcklig ansvarsförsäkring för att täcka eventuell ersättningsskyldighet.

4 kap.

Upprätthållande av ordning

17 §

Arrangörens och ordförandens allmänna skyldigheter

Arrangören av en allmän sammankomst eller en offentlig tillställning skall se till att ordning och säkerhet upprätthålls och att lag följs under tillställningen. Om det för en allmän sammankomst väljs en ordförande, har även denne samma skyldigheter.

18 §

Ordningsvakter

Arrangören av en allmän sammankomst eller en offentlig tillställning kan utse ordningsvakter. Om ordningsvakternas behörighetsvillkor, befogenheter och skyldigheter bestäms i lagen om ordningsvakter (533/1999). Om rätten att avbryta en allmän sammankomst eller en offentlig tillställning eller rätten att bestämma att den skall avslutas gäller dock bestämmelserna i denna lag.

19 §

Polisens uppgifter

Polisens uppgift är att trygga utövandet av mötesfriheten. Dessutom skall polisen övervaka att arrangören och ordföranden uppfyller sina skyldigheter enligt denna lag samt vid behov vidta åtgärder för att upprätthålla ordning och säkerhet vid allmänna sammankomster och offentliga tillställningar.

Polisen och räddningsmyndigheterna har i tjänsteutövning fritt tillträde till allmänna sammankomster och offentliga tillställningar.

20 §

Polisens anvisningar och föreskrifter

Polisen kan vid behov på förhand eller under sammankomsten ge anvisningar och föreskrifter om hur en allmän sammankomst eller en offentlig tillställning skall ordnas för att

- 1) allmän ordning och säkerhet skall kunna upprätthållas,
- 2) skada på hälsa, egendom eller miljön skall kunna förhindras eller olägenhet för miljön skall kunna begränsas,
- 3) utomståendes rättigheter skall kunna tryggas, samt för att
- 4) trafiken skall flyta smidigt.

21 §

Avbrytande och avslutande av allmän sammankomst

Ordföranden för eller arrangören av en allmän sammankomst skall avbryta sammankomsten eller bestämma att den skall avslutas, om det innebär omedelbar fara för män-

niskors säkerhet, egendom eller för miljön att sammankomsten fortsätter.

En polis som hör till befälet har rätt att i de fall som avses i 1 mom. samt när arrangemangen vid en allmän sammankomst i övrigt väsentligt strider mot lag avbryta en allmän sammankomst eller bestämma att den skall avslutas, om andra åtgärder inte har visat sig vara tillräckliga.

22 §

Hindrande, avbrytande och avslutande av offentlig tillställning

Arrangören av en offentlig tillställning skall på de grunder som nämns i 15 § inställa eller avbryta tillställningen eller bestämma att den skall avslutas. På motsvarande grunder har polis och ordningsvakt rätt att hindra eller avbryta en offentlig tillställning eller bestämma att den skall avslutas, om andra åtgärder inte har visat sig vara tillräckliga.

Bestämmelserna i 1 mom. om offentliga tillställningar gäller på motsvarande sätt programnummer eller andra evenemang som ingår i sådana tillställningar.

23 §

Förbjudna föremål och ämnen

Vid allmänna sammankomster eller offentliga tillställningar eller i omedelbar närhet av dem är det förbjudet att inneha skjutvapen, sprängämnen, eggvapen eller andra motsvarande föremål eller ämnen, om det finns grundad anledning att misstänka att de kan användas för att begå brott mot liv eller hälsa.

Bestämmelserna i 1 mom. gäller inte beväpning som är nödvändig på grund av tjänst eller uppgift eller som hör till tjänsteuniform och inte heller föremål eller ämnen som behövs i samband med ett program eller vid idrottstävlingar.

Arrangören och polisen har rätt att förbjuda innehav av berusningsmedel vid allmänna sammankomster eller offentliga tillställningar.

För att ordning och säkerhet skall kunna upprätthållas har arrangören och polisen också rätt att ge en ordningsvakt order om att visitera deltagare i en tillställning och kontrollera de saker de för med sig om detta är nödvändigt på grund av tillställningens

speciella karaktär eller om det finns grundad anledning att misstänka att personer som deltar i tillställningen medför föremål och ämnen som är förbjudna enligt 1 mom. eller med stöd av 3 mom. Om den visitation som en ordningsvakt företar föreskrivs i lagen om ordningsvakter.

24 §

Avlägsnande av mötesutrustning och konstruktioner samt uppsnyggning av området

Arrangören av en allmän sammankomst och en offentlig tillställning skall se till att mötesutrustningen och konstruktionerna som använts under sammankomsten utan onödigt dröjsmål avlägsnas efter sammankomstens slut, om inte något annat avtalats med platsens ägare eller innehavare. Avfallslagen (1072/1993) gäller för uppsnyggning av nedskräpade platser.

5 kap.

Påföljder

25 §

Straffbestämmelser i strafflagen

Om straff för diskriminering vid anordnande av allmänt möte eller offentlig tillställning bestäms i 11 kap. 9 § strafflagen (39/1889).

Om straff för kränkning av politisk handlingsfrihet bestäms i 14 kap. 5 § strafflagen och om straff för hindrande av möte i 14 kap. 6 § strafflagen.

26 §

Sammankomstförseelse

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) försummar sin anmälningsskyldighet enligt 7 § 1 mom. eller 14 § 1 mom. och därigenom orsakar avsevärd fara för allmän ordning och säkerhet,

2) ordnar en offentlig tillställning i strid med förbud som polisen har meddelat med stöd av 15 §,

3) väsentligt bryter mot föreskrifter som

polisen har meddelat med stöd av 10, 16 eller 20 §,

4) väsentligt försummar arrangörens eller ordförandens skyldigheter enligt 17 §, 21 § 1 mom. eller 22 §, eller

5) bryter mot förbudet i 23 § eller förbud som meddelats med stöd av den,

skall, om inte strängare straff föreskrivs någon annanstans i lag, för *sammankomst-förseelse* dömas till böter.

27 §

Förverkandepåföljd

Föremål och ämnen som i strid med förbudet i 23 § 1 mom. innehåses vid allmänna sammankomster eller offentliga tillställningar kan dömas förverkade till staten.

6 kap.

Särskilda bestämmelser

28 §

Ändringssökande

Ändring i ett beslut som polisen har fattat med stöd av denna lag får sökas på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Ett beslut som har fattats med stöd av denna lag skall iakttas oberoende av att ändring har sökts, om inte besvärmyndigheten bestämmer något annat.

29 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om ordnande av offentliga tillställningar kan utfärdas genom förordning.

Det ministerium som svarar för den inre säkerheten kan meddela närmare bestämmelser och anvisningar om minimivillkoren för

ansvarsförsäkringar enligt 16 § samt om de föreskrifter och anvisningar som polisen med stöd av 20 § meddelar om hur offentliga tillställningar skall ordnas.

7 kap.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

30 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 september 1999.

Genom denna lag upphävs följande lagar jämte ändringar:

1) lagen den 20 februari 1907 om allmänna sammankomster (6/1907), samt

2) lagen den 9 augusti 1968 om offentliga nöjestillställningar (492/1968).

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

31 §

Övergångsbestämmelse

Sådana ansökningar om tillstånd att anordna offentliga nöjestillställningar som gjorts innan denna lag träder i kraft skall behandlas som anmälningar om offentliga tillställningar enligt denna lag.

Sådana offentliga tillställningar för vilka tillstånd som avses i lagen om offentliga nöjestillställningar beviljats innan denna lag träder i kraft kan anordnas utan ny anmälan i enlighet med de gällande villkoren för tillståndet.

Bestämmelser om hur ett beslut om godkännande som ordningsman som fattats i enlighet med den förordning som utfärdats med stöd av den lag som upphävs enligt 30 § 2 mom. 2 punkten skall förbli i kraft efter att denna lag träder i kraft utfärdas särskilt.

Helsingfors den 22 april 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Justitieminister *Johannes Koskinen*

N:o 531

L a g
om ändring av 18 och 19 § polislagen

Given i Helsingfors den 22 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i polislagen av den 7 april 1995 (493/1995) 19 § 3 mom. samt
fogas till 18 § ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom. som följer:

18 §

Avspärrande av en plats eller ett område

Om polisens rätt att ge befallningar om platsen där en allmän sammankomst ordnas bestäms i 10 § lagen om sammankomster (530/1999).

19 §

Skingrande av folksamling

Om avbrytande eller avslutande av en allmän sammankomst bestäms i 21 § lagen om sammankomster och om hindrande, avbrytande och avslutande av en offentlig tillställning i 22 § i samma lag.

Denna lag träder i kraft den 1 september 1999.

Helsingfors den 22 april 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 532

L a g
om ändring av 3 § religionsfrihetslagen

Given i Helsingfors den 22 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i religionsfrihetslagen av den 10 november 1922 (267/1922) 3 § som följer:

3 §
På tillställningar som ordnas för offentlig religionsutövning tillämpas bestämmelserna om allmänna sammankomster i lagen om sammankomster (530/1999), om inte tillställningen hör till ett religionssamfundets typiska

verksamhet och ordnas för offentlig religionsutövning i samfundets egna eller med dem jämförbara lokaler.

Denna lag träder i kraft den 1 september 1999.

Helsingfors den 22 april 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 533

Lag om ordningsvakter

Given i Helsingfors den 22 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag bestäms om de skyldigheter och befogenheter som den som med stöd av lagen om sammankomster (530/1999), lagen om friluftsliv (606/1973), sjömanslagen (423/1978) eller förordningen om inkvartings- och förplägnadsrörelser (727/1991) har utsetts att övervaka ordning och säkerhet (*ordningsvakt*) har i sitt uppdrag samt om hur en sådan person skall godkännas för uppdraget.

Denna lag tillämpas också på den som med anledning av ett sådant uppdrag som avses i 3 § lagen om bevakningsföretag (237/1983) har utsetts att fullgöra ordningsövervakningsuppgifter som grundar sig på en författning som nämns i 1 mom. På väktare tillämpas härvid inte 4—6 § lagen om bevakningsföretag. På arbetstagare som avses i 1 § sjömanslagen och som med stöd av sjömanslagen har utsetts till ordningsvakter tillämpas utöver denna lag också sjömanslagen och andra bestämmelser om sjöarbete.

Om rätten att avbryta en allmän sammankomst eller offentlig tillställning eller bestämma att en sådan sammankomst eller tillställning skall avslutas bestäms i lagen om sammankomster.

2 §

En ordningsvaks uppgift och tjänstgöringsområde

Till ordningsvakt får utses en person som gett sitt samtycke till uppgiften och som polisen har godkänt som ordningsvakt så som bestäms i 10 §.

RP 148/1998
FvUB 33/1998
RSv 301/1998

2 490301/55

Ordningsvakten har till uppgift att upprätthålla ordning och säkerhet samt förhindra brott och olyckor vid den tillställning eller inom det område för vilket han med stöd av en författning som nämns i 1 § 1 mom. har utsetts till ordningsvakt (*tjänstgöringsområde*).

En ordningsvakt skall handla i enlighet med bestämmelser i lag och förordning samt iaktta de befallningar och föreskrifter som polisen samt räddnings- och övriga myndigheter meddelar antingen på förhand eller under tillställningen.

3 §

Principer för verksamheten

En ordningsvakt skall i sin verksamhet prioritera sådana åtgärder som främjar allmänhetens säkerhet.

En ordningsvakt skall vara saklig och objektiv samt främja försonlighet. Ordningsvakten skall i första hand genom råd, uppmaningar och befallningar upprätthålla ordningen och säkerheten inom sitt tjänstgöringsområde.

Ordningsvakten skall vidta åtgärder så att de inte medför större skada eller olägenhet än vad som är nödvändigt för att uppdraget skall kunna fullgöras.

4 §

Tryggande av säkerheten inom tjänstgöringsområdet

En ordningsvakt skall särskilt övervaka att säkerheten inte äventyras för någon inom hans tjänstgöringsområde. Han skall utan

dröjsmål underrätta den som ordnar tillställningen eller innehavaren av området om sådana omständigheter som kommit till hans kännedom och som uppenbarligen äventyrar säkerheten, och omedelbart vidta brådskande åtgärder som är nödvändiga för att upprätthålla säkerheten, såsom att varna allmänheten och dirigera allmänheten bort från det farliga området samt avlägsna orsaken till faran.

Om de åtgärder för avvärjande av fara som har vidtagits av arrangören eller av områdets innehavare och ordningsvakten inte har varit tillräckliga, skall ordningsvakten underrätta polisen och vid behov räddningsmyndigheterna om de omständigheter som äventyrar säkerheten.

5 §

Skyddande av utomstående och av miljön

En ordningsvakt skall övervaka att tillställningen inte medför fara eller oskäligen störningar för utomstående, trafiken eller hemfriden.

Ordningsvakten skall inom sitt tjänstgöringsområde också övervaka att annans egendom inte skadas och att miljön inte orsakar annan skada än vad som kan anses godtagbart med hänsyn till tillställningens syfte och övriga omständigheter.

Ordningsvakten skall utan dröjsmål underrätta den som ordnar tillställningen eller innehavaren av området om sådana omständigheter som avses i 1 och 2 mom. och som kommit till hans kännedom och omedelbart vidta åtgärder för att avvärja fara, skada eller störning.

Om de åtgärder som tillställningens arrangör eller innehavaren av området och ordningsvakten har vidtagit för att avvärja fara, störning eller skada som avses i 1 och 2 mom. inte har varit tillräckliga, skall ordningsvakten underrätta polisen och vid behov räddningsmyndigheterna om faran, störningen eller skadan.

6 §

Vägrande av tillträde

En ordningsvakt skall vägra en person tillträde till tjänstgöringsområdet, om det finns grundad anledning att misstänka att personen kan äventyra ordningen eller säkerheten där

på grund av att han är berusad eller på grund av sitt uppförande eller föremål som han medför, eller om han inte har uppnått den ålder som krävs för tillträde till området.

Ordningsvakten har dessutom rätt att vägra en sådan person tillträde till tjänstgöringsområdet som

1) på grund av sitt tidigare uppförande kan misstänkas komma att äventyra ordningen eller säkerheten där,

2) inte uppfyller de villkor som tillställningens arrangör eller innehavaren av området har uppställt för tillträde till området, dock med beaktande av vad som i strafflagen (39/1889) bestäms om diskriminering, eller som

3) med skäl kan misstänkas medföra föremål eller ämnen som det enligt lag eller enligt de villkor som arrangören eller polisen har uppställt är förbjudet att inneha inom området.

7 §

Avlägsnande, gripande och hållande i förvar

En ordningsvakt har rätt att från sitt tjänstgöringsområde avlägsna en person som

1) i berusat tillstånd stör ordningen eller andra personer,

2) genom hotfullt uppträdande, oljud eller våldsamhet stör ordningen eller äventyrar säkerheten, eller som

3) trots tillsägelse underlåter att följa en befallning som är nödvändig för upprätthållande av ordning eller säkerhet.

Om det är uppenbart att det inte är tillräckligt att en person avlägsnas från platsen och störningen eller faran inte annars kan avvärjas, har ordningsvakten rätt att gripa personen, om gripandet är nödvändigt för att avvärja allvarlig fara för andra personer eller egendom. Den gripne skall utan dröjsmål överlämnas till polisen. En ordningsvakt har dock inte rätt att gripa en person vid en allmän sammankomst.

Kan den som gripits inte utan dröjsmål överlämnas till polisen, har ordningsvakten rätt att med polisens samtycke och med iakttagande av de anvisningar som meddelats av det ministerium som svarar för den inre säkerheten hålla honom i förvar i högst fyra timmar från gripandet, dock högst till dess att tillställningen är slut och allmänheten av-

lägsnat sig eller tills grunden för gripandet annars har upphört.

Den som med stöd av denna lag gripits ombord på ett fartyg får dock på order av fartygets befälhavare hållas i förvar tills fartyget nästa gång anlöper en hamn, om inte grunden för gripandet har upphört före det.

8 §

Förbjudna föremål och ämnen

En ordningsvakt har rätt att med hjälp av metalldetektor eller någon annan sådan teknisk anordning visitera en person som söker tillträde till eller befinner sig inom hans tjänstgöringsområde för att förvissa sig om att personen inte bär på sig eller medför sådana föremål eller ämnen som kan äventyra ordningen eller säkerheten eller vilkas innehav på tjänstgöringsområdet är förbjudet enligt lag eller bestämmelse som meddelats med stöd av lag. Med stöd av order enligt 23 § 4 mom. lagen om sammankomster från arrangören eller polisen eller om det av någon annan orsak finns grundad anledning att misstänka att personen medför sådana föremål eller ämnen, får personen och saker som han medför granskas även på annat lämpligt sätt.

En ordningsvakt har i samband med gripande som avses i 7 § 2 mom. rätt att kroppsvisitera den som gripits för att förvissa sig om att denne inte medför föremål eller ämnen med vilka han kan äventyra förvaringen eller utsätta sig själv eller andra för fara.

Ordningsvakten har rätt att frånta en person föremål och ämnen som avses i 1 och 2 mom. och som påträffats vid visitationen. Ordningsvakten har också rätt att frånta en person som befinner sig inom hans tjänstgöringsområde föremål eller ämnen som påträffats vid visitationen eller annars och som kan användas vid brott mot eller hot om brott mot liv eller hälsa eller som det annars enligt lag eller bestämmelse som meddelats med stöd av lag är förbjudet att medföra till området.

De föremål och ämnen som fråntagits någon skall utan dröjsmål överlämnas till polisen eller, om inga hinder enligt lag finns, återlämnas till ägaren eller innehavaren när han avlägsnar sig från platsen.

9 §

Användning av maktmedel

I sitt uppdrag har en ordningsvakt rätt att när han vägrar en person tillträde till eller avlägsnar någon från en plats, griper en person, visiterar en gripen person, hindrar att någon som gripits flyr, fråntar någon ett föremål eller ämne eller avlägsnar ett hinder använda maktmedel i den mån det behövs och kan anses försvarligt.

Frågan om huruvida maktmedlen är försvarliga skall bedömas med hänsyn till hur viktigt och brådskande uppdraget är, hur farligt motståndet är, de resurser som står till förfogande samt övriga omständigheter som inverkar på helhetsbedömningen av situationen.

När en ordningsvakt bistår polisen gäller dessutom vad som i 27 § polislagen (493/1995) bestäms om rätten för en person som tillfälligt bistår en polisman att använda maktmedel.

10 §

Godkännande som ordningsvakt

Som ordningsvakt får godkännas en för uppgiften lämplig myndig person med sådan utbildning som godkänts av det ministerium som svarar för den inre säkerheten. En ordningsvakt godkänns för högst fem år i sänder av den lokala polisen i ordningsvaktens hemkommun. Polisen kan återkalla godkännandet i fråga om en person inte längre uppfyller villkoren för godkännande.

Med beaktande av en tillställnings omfattning och natur samt av andra särskilda skäl kan den lokala polisen på den ort där tillställningen ordnas som ordningsvakt vid en enskild tillställning godkänna också en person som saknar sådan utbildning som avses i 1 mom.

11 §

Kännetecken och kort för ordningsvakter

Den som enligt denna lag har utsetts till ordningsvakt skall när han utför sitt uppdrag bära ett synligt kännetecken som fastställts av det ministerium som svarar för den inre säkerheten. Ingen annan har rätt att använda detta kännetecken.

Den som i enlighet med 10 § 1 mom. godkänts som ordningsvakt skall när han utför sitt uppdrag ha med sig ett av polisen utfärdat ordningsvaktskort, som på begäran skall visas upp. En ordningsvakt som avses i 10 § 2 mom. skall på motsvarande sätt ha med sig och på begäran visa upp en kopia av det beslut genom vilket han har godkänts för uppgiften.

12 §

Straffbestämmelse

En ordningsvakt som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåter att fullgöra sina skyldigheter enligt 2 § 3 mom., 4 eller 5 § eller 6 § 1 mom. skall, om inte strängare straff bestäms någon annanstans i lag, för *ordningsövervakningsförseelse* dömas till böter.

För ordningsövervakningsförseelse skall också dömas den som använder ett sådant kännetecken för ordningsvakt som avses i 11 § 1 mom. utan att vara berättigad därtill.

Straff för motstånd mot ordningsvakt bestäms i strafflagen.

13 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter

Närmare bestämmelser om tillämpningen

Helsingfors den 22 april 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

Utöver vad som anges ovan kan det ministerium som svarar för den inre säkerheten meddela närmare föreskrifter om hållande i förvar enligt 7 § och om lokaler som används för detta ändamål, om företagande av visitation enligt 8 §, om förvaring av föremål och ämnen som omhändertagits, om användning av maktmedel, hjälpmedel vid användning av maktmedel samt om ordningsvakternas utbildning och om förfarandet vid godkännande av ordningsvakter.

14 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 september 1999.

Ett sådant beslut om godkännande som ordningsman som givits med stöd av 11 § förordningen om offentliga nöjeställningar (687/1968) gäller som sådant godkännande som ordningsvakt som avses i 10 § 1 mom. i denna lag på de villkor och med de begränsningar om vilka bestäms i beslutet, dock högst i tre år efter den dag då denna lag träder i kraft.

Inrikesminister *Kari Häkämies*

Nr 534

L a g

om ändring av 22 § lagen om friluftsliv

Given i Helsingfors den 22 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 22 § 1 mom. lagen den 13 juli 1973 om friluftsliv (606/1973), sådant det lyder i lag 1343/1994, som följer:

22 §

Den som driver en campingplats kan tillsätta ordningsvakter för att övervaka ordningen och säkerheten på campingplatsen och i dess omedelbara närhet. Den lokala polisen på den ort där campingplatsen är belägen kan vid behov meddela den som driver campingplatsen föreskrifter om tillsättandet av ordningsvakter. Om behörig-

hetskraven för ordningsvakterna samt om deras utbildning, befogenheter och skyldigheter bestäms i lagen om ordningsvakter (533/1999).

Denna lag träder i kraft den 1 september 1999.

Helsingfors den 22 april 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Inrikesminister *Kari Häkämies*

Nr 535

L a g
om ändring av 74 § sjömanslagen

Given i Helsingfors den 22 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 74 § sjömanslagen av den 7 juni 1978 (423/1978) ett nytt 3 mom. som följer:

74 §

Upprätthållande av ordning

—————
Utöver vad som bestäms i 1 och 2 mom.
kan befälhavaren för ett fartyg som utför
sådan befordran av passagerare som avses i
15 kap. sjölagen utse ordningsvakter för att

övervaka ordningen och säkerheten på far-
tyget och i dess omedelbara närhet. Om be-
hörighetskraven för de ordningsvakter som
avses i detta moment samt om deras utbild-
ning, befogenheter och skyldigheter bestäms
i lagen om ordningsvakter (533/1999).

—————
Denna lag träder i kraft den 1 september
1999.

Helsingfors den 22 april 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Inrikesminister *Kari Häkämies*

Nr 536

L a g
om ändring av strafflagen

Given i Helsingfors den 22 april 1999

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 3 kap. 8 § 1 mom., sådant det lyder i lag 496/1995, samt
ändras 3 kap. 9 § 2 mom. och 17 kap. 6 § 2 mom. 4 punkten,
dessa lagrum sådana de lyder, 3 kap. 9 § 2 mom. i nämnda lag 496/1995 och 17 kap. 6 § 2 mom. 4 punkten i lag 563/1998, som följer:

3 kap.

17 kap.

**Om grunder, som utesluta eller minska
gärnings straffbarhet**

Om brott mot allmän ordning

6 §

9 §

*Motstånd mot person som upprätthåller
ordningen*

Har det i fall som avses i 8 eller 8 a §, i 27 § polislagen eller i 9 § lagen om ordningsvakter (533/1999) tillgripits strängare maktmedel än vad som enligt nämnda paragrafer kan anses försvarligt, får straffet av särskilda skäl som minskar gärningens klanderbarhet nedsättas på det sätt som bestäms i 1 mom. eller, om synnerligen vägande skäl därtill föreligger, gärningsmannen helt befrias från straff.

Med *person som upprätthåller ordningen* avses i denna paragraf

4) en ordningsvakt som avses i lagen om ordningsvakter (533/1999).

Denna lag träder i kraft den 1 september 1999.

Helsingfors den 22 april 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Inrikesminister *Kari Häkämies*

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 530—536, 2 ark

HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINGFORS 1999